

DBUs Landskampmagasin

DANMARK

VS GEORGIEN

PARKEN ONSDAG DEN 7. SEPTEMBER 2005 KLOKKEN 20.00

OM DANMARK

PETER KLAR OM
GEORGIEN

THOMAS SØRENSEN
DANMARKS NR. 1

- store fodboldoplevelser

GEORGIEN

Navn	Position	Klub	Født	K	M
Giorgi Lomaia	Målvogter	Khimki	08.08.79	18	0
Zviad Sturua	Målvogter	Dinamo Tbilisi	25.04.78	1	0
Kakhi Kaladze	Forsvar	Milan	27.02.78	17	0
Zurab Khizanishvili	Forsvar	Glasgow Rangers	06.10.81	38	1
Levan Kobiashvili	Forsvar	Shalke 04	10.07.77	17	0
Malkhaz Asatiani	Forsvar	Lokomotiv	04.08.81	7	0
Zurab Menteshashvili	Forsvar	Skonto	30.01.80	76	0
Lasha Salukvadze	Forsvar	Rubin	21.12.81	52	0
Levan Tskitishvili	Midtbane	Wolfsburg	10.10.76	36	1
Giorgi Gakhokidze	Midtbane	Twente	05.11.75	18	2
Gogita Gogua	Midtbane	Khimki	04.10.83	3	0
David Odikadze	Midtbane	Dinamo Tbilisi	14.04.81	2	0
Jaba Kankava	Midtbane	Alania	18.03.86	2	0
Kakhaber Aladashvili	Midtbane	Dinamo Tbilisi	11.08.83	1	0
Kakhaber Chkhetiani	Midtbane	Zestafoni	24.02.78	1	0
Giorgi Ganugrava	Midtbane	Zestafoni	21.02.88	1	0
Giorgi Demetradze	Angriber	Alania	26.09.76	30	6
Aleksandre Iashvili	Angriber	Freiburg	23.10.77	20	7
Mikheil Ashvetia	Angriber	Rostov	10.11.77	14	4
David Mujiri	Angriber	Sturm Graz	02.01.78	5	0
Landstræner	Gaioz Darsadze				

Foran kun 9.000 tilskuere i vesttyske Düsseldorf vandt Dinamo Tbilisi i 1981 finalen i pokalvindernes Europa Cup med 2-1 over østtyske Carl Zeiss Jena.

TRUSLEN FRA

Georgiens resultater som selvstændig fodboldnation står ikke mål med bedrifterne i Sovjet-tiden, hvor georgiske profiler prægede landsholdet, og hvor Dinamo Tbilisi i perioder var eneste trussel mod giganterne fra Moskva og Kiev

Georgisk fodbold spillede for det meste blot en birolle i det tidligere Sovjetunionen, hvor fodbolden blev domineret af spillere og klubber fra Rusland og Ukraine.

Det hændte dog, at klubber fra andre delrepublikker magtede at bryde mønstret. Således erobrede den georgiske storklub Dinamo Tbilisi i 1964 og 1978 det sovjetiske mesterskab, mens klubben fra Georgiens hovedstad i 1976 og 1979 vandt pokalturneringen i det kommunistiske kæmpeland.

Sidstnævnte triumf blev springbræt til en anden og internationalt mere opsigtsvækkende bedrift – det største resultat i georgisk fodbold til dato.

Da de sovjetiske turneringer fulgte kalenderåret, deltog Dinamo Tbilisi først i den Europa Cup for pokalvindere, som blev indledt i efteråret 1980.

Dinamo Tbilisi eliminerede græske Kastoria, irske Waterford, West Ham og Feyenoord og stod i finalen over for østtyske Carl Zeiss Jena i den kun

საქართველოს
ფეხბურთის ფედერაცია

TBILISI

anden rent østeuropæiske slutkamp om et Europa Cup-trofæ. Den første var pokalvinderfinalen mellem Dynamo Kiev og Ferencvaros i 1975.

En ubekvem finale

Kommercielt set udgjorde hold som Dinamo Tbilisi og Carl Zeiss Jena noget nær den værst tænkelige finalekonstellation. Også storpolitisk var finalebegivenheden ganske ubekvem, idet de to finalehold fra kommunistiske regimer

skulle dyste på Rheinstadion i vesttyske Düsseldorf på den anden side af Jerntæppet gennem det splittede Tyskland.

Kun 9.000 tilskuere så på, da scoringer af Vladimir Gutsaev og Vitali Daraselia sikrede Dinamo Tbilisi en sejr på 2-1. Finaledatoen 13. maj blev straks udråbt til national helligdag i Georgien, og i Vesteuropa var de tv-seere, der havde gidet følge med, i løbet af 90 minutter blevet meget klogere på fodbolden i et hjørne af Sovjetunionen,

som man sjældent hørte om i nogen sammenhæng.

Det var stilheden på det tyndt besatte stadion i Düsseldorf snarere end selve spillet på banen, der gjorde, at finalen mellem Dinamo Tbilisi og Carl Zeiss Jena af eftertiden er blevet husket som et kedeligt indslag i rækken af ofte ganske underholdende pokalvinderfinaler.

Dinamo Tbilisi spillede ikke typisk

>>

sovjetisk, men mindede med sin tålmodige boldomgang, tætte kombinationer og pludselige temposkift mere om latinske hold fra eksempelvis Italien.

De georgiske eksplosioner blev udført af selvbevidste spillere, der modsat mange andre 'landsmænd' fra sovjetisk fodbold havde trænerens tilladelse til at turde at prøve noget på egen hånd.

Dinamo Tbilisi har fortsat ry for at repræsentere en særlig boldglad fodbold-stil, der adskiller sig fra andre tidligere Sovjet-republikker, men set i lyset af blandt andet sommerens kvalifikationskampe til Champions League mellem Dinamo Tbilisi og Brøndby er det en sandhed med ikke så få modifikationer. I Sovjet-tiden var der derimod noget om snakken.

'Khurtsilava-epoken'

Dinamo Tbilisi blev stiftet af 'Ministeriet for interne anliggende' i 1925 og blev frem til sin erobring af mesterskabet i 1964 kendt som en klub, der producerede stribevis af boldbegavede spillere, og hvis klubber leverede seværdig fodbold, men som aldrig vandt en rigtig titel.

I georgisk fodboldhistorie indtager Andro Zhordania en central placering. Andro Zhordania, som har navn til Dinamo Tbilisis træningsanlæg, var træner i 1950'erne, da klubben tog nogle afgørende skridt mod toppen af sovjetisk fodbold.

Zhordania var den dygtigste talent-spejder, georgisk fodbold endnu havde set, og under den senere Dinamo Tbilisi-træner, Garil Kachalin, gav årtiers slid, slæb og talentpleje i klubben endelig succes.

Ironisk nok fik en af Georgiens allerbedste spiller gennem tiderne, Murtaz Khurtsilava, ikke medalje, idet han på grund af skader kun havde været med i otte kampe, da Dinamo Tbilisi i 1964

blev den første sovjetiske mester, der ikke havde hjemme i Moskva.

Murtaz Khurtsilava var en af de bedste forsvarere, sovjetisk fodbold fostrede – fysisk stærk, suveræn i luften og bedre end mange andre i spillet ved jorden. Ydermere besad han en målfarlighed, som resulterede i syv mål i 70 landskampe.

Han var en af blot to georgiske spillere, der fik æren af at være anfører for det sovjetiske landshold. Murtaz Khurtsilava var med for Sovjet ved VM i 1966 i England, hvor det blev til en fjerdeplads, og i 1972 var han med til at vinde både EM-sølv og OL-bronze.

I 'Khurtsilava-epoken' vandt Dinamo Tbilisi udover mesterskabet i 1964 bronze i mesterskabskampen i 1962, 1967, 1969, 1971 og 1972, og i 1970 tabte klubben pokalfinalen til Dinamo Moskva.

Få højdepunkter

I 1975 skiftede Murtaz Khurtsilava klub til Dinamo Tbilisis georgiske ærkerival Torpedo Kutaisi, og så var der lagt op til nye intense og udsolgte georgiske 'magtkampe' i den georgiske hovedstad, hvor det ellers kun var gæstende giganter fra Moskva og Kiev, der kunne fylde Dinamos omkring 80.000 siddepladser store hjemmebane, Boris Paichadze stadion, som er opkaldt efter en anden stor skikkelse i georgisk fodboldhistorie, idet Boris Paichadze var en legendarisk målfarlig angriber i 1930'erne.

I dag er afgørende georgiske ligakampe ikke begivenheder, der kan måle sig med de fodboldmæssige højdepunkter i Sovjet-tiden. Siden Sovjetunionens opløsning har Georgien kæmpet for at hævde sig som selvstændig fodboldnation. Næsten forgæves, idet et af meget få højdepunkter har været 1-0 sejren over den gamle storebror

Rusland i kvalifikationen til EM 2004.

Rusland nåede dog med til slutrunden, mens den gamle delrepublik, som fostrede Sovjets vinder af pokalvindernes Europa Cup i 1981 på ny måtte blive hjemme fra en stor turnering.

PETER KLAR

საქართველოს
ფეხბურთის ფედერაცია

GEORGISK KAMP FLERE FRONTER

Georgisk fodbold har mange problemer, og den aktuelle mangel på en permanent landstræner hører til blandt de mindre udfordringer

Siden Jerntæppets fald og indførelsen af mere eller mindre demokratiske tilstande rundt om i de tidligere kommunistiske diktaturer er det blevet stadig mere almindeligt at se vesteuropæiske fodboldpersonligheder prøve lykken som trænere for klub- og landshold i Østeuropa.

Det er dog ikke kun vesterlændingene, men i høj grad også deres østeuropæiske arbejdsgivere, der 'prøver lykken' for trods efterhånden mange forsøg er det endnu ikke lykkedes nogen vesteuropæisk træner at gøre østeuropæisk fodbold bedre, end den var i forvejen.

Den vesteuropæiske træner kan forklare sin manglende succes med de fremmedartede forhold, han har skullet arbejde og opnå resultater i, mens klubledelsen eller det nationale forbund kan hævde, at træneren bare ikke havde formatet til at sætte sig ud over den kulturforskel, alle på forhånd vidste var til stede.

En anden og måske endnu mere oplagt forklaring på de ofte fejlslagne vesteuropæiske gæstevisitter i østeuropæisk fodbold er den korte tid, vestlige trænere får til at udrette de forventede mirakler i.

Således havde franskmanden Alain Giresse kun status af georgisk landstræner, så længe Georgien havde en

mulighed for at komme med til VM i Tyskland næste sommer.

VM-billet som krav

Mens Alain Giresse – der huskes som en klejn, men særdeles indflydelsesrig midtbanespiller på Frankrigs formidable landshold i 1980'erne – hævdede, at kvalifikation til VM blot havde været en målsætning med hans ansættelse og ikke et krav, begrundede det georgiske forbund fyringen af Giresse i juli med, at franskmanden havde været kontraktligt forpligtet til at føre Georgien til VM i Tyskland.

Indtil det georgiske fodboldforbund sidst på året finder en ny permanent landstræner, der skal sigte efter en plads ved EM 2008 i Schweiz og Østrig, hedder Alain Giresse midlertidige afløser Gaioz Darsadze, teknisk direktør i fodboldforbundet og tidligere georgisk ungdomslandstræner.

Gaioz Darsadze første kamp i spidsen for Georgien endte med en opløftende 2-1 sejr ude over gruppens bundprop Kazakhstan, der lagde ryg til Georgiens første erobring af VM-point siden det uafgjorte resultat 2-2 hjemme mod Danmark i november 2004.

Derefter led Georgien tre nederlag i træk, VM fortonede sig i horisonten, og Alain Giresse var til sidst fortid som landstræner. Efter sejren i Kazakhstan og med det uafgjorte resultat mod Ukraine indtager Georgien fortsat næstesidstepladsen med ni point, og om ikke for andet, kan Georgien gå ind til sine fire sidste kampe i VM-kvalifikationen med en ambition om at opnå resultater, der kan forbedre holdets

seedning, når der skal trækkes lod til EM-kvalifikationen.

Opdagede Kaladze

I sin tid som U/16-landstræner var det Gaioz Sardadze, som opdagede den nuværende Milan-spiller Kakha Kaladze, og i forhold til Alain Giresse må det tælle til Gaioz Darsadzes fordel, at han i kraft af sine erfaringer med det georgiske fodboldmiljø har et detaljeret kendskab til samtlige georgiske landsholdspillere.

Kakha Kaladzes karriere givet et præcist billede af styrkeforholdet i Europa som sådan og internt blandt de tidligere Sovjet-republikker. Efter gennembruddet i Dinamo Tbilisi skiftede den stærke venstre back til Dynamo Kiev i Ukraine, hvor de internationale udfordringer var flere og større, og da også Kakha Kaladzes internationale gennembrud var en kendsgerning, blev han i 2001 købt af AC Milan.

I sidste sæson fik Kakha Kaladze blot 19 kampe i Serie A og fire i Champions League, og i sommer tydede en del på et skifte til Chelsea. Men forhandlingerne med London-klubben gik i vasken, og i stedet fik Kakha Kaladze forlænget sin kontrakt med Milan til 2010.

Kakha Kaladze er georgisk fodbolds mest dyrkede stjerne i disse år, men i sidste sæson var der andre georgiere, der viste endnu bedre spil end Milan-stjernen.

Det gælder især Levan Kobiashvili, til daglig midtbanespiller i tyske Schalke 04 og kåret til årets georgiske fodboldspiller foran Malkhaz Asatiani, midtba-

PÅ

nespiller i russiske Lokomotiv Moskva, og Kahka Kaladze. Levan Kobiashvili, der har en tysk fortid i Freiburg, snupede også prisen i 2000.

Freiburg var også arbejdsgiver for en anden georgisk midtbanespiller, Levan Tskitishvili, som i sommer skiftede til ukrainske Metalurh Donetsk. Imidlertid er Levan Tskitishvili så respekteret en spiller i Bundesligaen, at han kun nåede at spille tre turneringskampe for sin nye ukrainske klub, før Wolfsburg lokkede med en toårig kontrakt, og så foretog Levan Tskitishvili endnu et klubsifte på mindre end en måned.

Mere kendt end Levan Kobiashvili er angriberen Shota Arveladze, som benyttede sommeren til at skifte fra Glasgow Rangers til Kenneth Perez' hollandske klub AZ Alkmaar på en fri transfer efter at have afvist en ny aftale med skotterne. Før opholdet i Rangers spillede Shota Arveladzes mellem 1997 og 2001 for Ajax Amsterdam.

Turbulent liga

Hjemme i den ganske turbulente georgiske liga, hvor blandt andet frygten for tilskuervold påvirker tilskuertallene i en sådan grad, at Dinamo Tbilisi i sidste sæson kun havde 1.000 tilskuere i gennemsnit til sine hjemmekampe, sikrede Dinamo Tbilisi sig i foråret sit 12. mesterskab i Georgiens tid som selvstændig.

I fjor måtte Dinamo Tbilisi se WIT Georgia løbe med mesterskabet, og i perioden 2000-2002 gik titlen også Dinamos næse forbi, idet hovedstadsklubben sad fast i en dyb økonomisk krise, der blev løst, da landets indenrigsministerium overtog klubben og

siden solgte den videre til den nuværende ejer, forretningsmanden Badri Patarkacishvili, der er nær ven af Chelsea-ejer Roman Abramovitj og samtidig i politiets søgelys for skattesnyd. Gennem det første halvandet årti med markedsøkonomi har georgisk fodbold i det hele taget været voldsomt plaget af disciplinærsager, tilskuervold, økonomiske svindelnumre, bestikkelse og voldelig afstraffelse af spillere, der skiftede til den forkerte klub.

De sportslige lyspunkter, der kan fjerne fokus fra problemerne i georgisk fodbold, er sjældne. I sidste sæson nåede Dinamo Tbilisi overraskende til gruppespillet i UEFA Cup'en, men i år matchede holdet ikke Brøndby i Champions League-kvalifikationen, og i den igangværende VM-kvalifikation har det georgiske landshold blot givet sit folk enkelte opløftende resultater at lune sig ved.

Den aktuelle mangel på en permanent landstræner hører til blandt de mindre udfordringer.

PETER KLAR

Den tidligere Ajax- og Rangers-angriber, Shota Arveladze, er i sommer blevet klubkammerat med Kenneth Perez i AZ Alkmaar.

Den missede VM-billet kostede franskmændene Alain Giresse jobbet som georgisk landstræner.

Milan-backen Kakha Kaladze er georgisk fodbolds største stjerne i disse år.

DANMARK-GEORGIEN

Vidste du, at...

ქართული
ფეხბურთი

- Georgien (pr. 29. august 2005) havde spillet 25 VM-kvalifikationskampe fordelt over tre turneringer? Hidtil er det blevet til otte sejre, fem uafgjorte og 12 nederlag, og målscoren er 32-39.
- Georgiens største nederlag var mod Rumænien (0-5) den 24. april 1996, hvorimod den største sejr kom knap et år senere mod Armenien (7-0) den 30. marts 1997?
- Danmark for 75 år siden for første gang spillede en landskamp den 7. september? Danmark besejrede Tyskland med 6-3 og scorede bemærkelsesværdigt præcis seks mål for 3. landskamp i træk!
- Danmark er ubesejret i de fire landskampe spillet den 7. september? De to venskabskampe mod Tyskland og Frankrig blev begge vundet, hvorimod EM-kvalifikationskampene mod Makedonien og Norge endte uafgjort.
- senest Danmark tabte en VM-kvalifikationskamp på hjemmebane var for 24 år? Dengang – 9. september 1981 – vandt Jugoslavien med 2-1 efter en målløs 1. halvleg.
- Danmark ikke har tabt en landskamp i september siden EM-revanchen mod Tyskland den 9. september 1992? De fire seneste landskampe i september er imidlertid endt uafgjort.
- Thomas Sørensen blev den blot anden målmand til at opnå 50 landskampe for Danmark? Den første var naturligvis Thomas Sørensens forgænger, Peter Schmeichel, der opnåede i alt 129 landskampe.
- Søren Larsen kan fejre sin 24 års fødselsdag med en dags forsinkelse, hvis han kommer på banen mod Georgien?

COPYRIGHTS © 2005
SØREN ELBECH OG JIMMIE THOMSEN,
DBUS OFFICIELLE PARTNERE
FOR FODBOLDSTATISTIK